

Motion till riksdagen

1989/90:Jo73

av Stina Gustavsson (c)

med anledning av prop. 1989/90:146

Livsmedelspolitiken

Regeringens proposition om livsmedelspolitiken saknar hållbara riktlinjer och förslag till hur ett fortsatt jordbruk ska kunna existera och hur det öppna landskapet ska bevaras i södra Sveriges skogs- och mellanbygder, dit bl.a. Kronobergs län hör.

Internreglering på mjölkområdet

Ett livsmedelspolitiskt beslut måste innehålla en målsättning som långsiktig tryggar lantbrukarnas näringsutövning. Nuvarande balansproblem inom främst spannmålsproduktionen måste lösas på ett sådant sätt att ny användning av åkermarken utvecklas. Propositionen anvisar visserligen medel för omställningsersättning och anläggningsersättning. Mycket talar för att det är arealer i skogs- och mellanbygderna som tas ur produktion, främst genom skogsplantering. Detta kommer inte att ge någon nämnvärd effekt på spannmålsöverskottet eftersom arealen i dessa bygder i stor utsträckning baseras på vall och bete. Vidare finns det goda skäl att antaga att mjölkproduktionens tyngdpunkt förskjuts till goda jordbruksbygder i anslutning till de stora konsumtionsorterna. Det är nödvändigt med en bibehållen men förenklad internreglering på mjölkområdet för att kunna konkurrera med stora konsumtionsanläggningar nära de stora tätorterna.

Satsa på etanol

Det är vidare mycket angeläget att riksdagen fattar beslut om etablering av etanolfabriker samt medverkar till skatte- och momsbefrielse av denna produktion, inte minst mot bakgrund av problem med koldioxidutsläppen och dess samhällskostnader. Centerpartiet har i partimotion föreslagit snara åtgärder på detta område.

Landskapsvård

Skogs- och mellanbygderna måste få en ersättning för landskapsvården. För att bevara ett öppet och artrikt landskap behövs en tillräckligt stor betande kreatursstam. En förutsättning är tillgång på mjölkkor och köttdjur. NOLA-bidrag och andra stödformer kan inte få någon större betydelse för landskapsbildningen i stort utan endast för riktade åtgärder i en redan existerande

odlingsmiljö. Ersättningen bör knytas till djurproduktion och vara kopplad till vall/betesareal för att inte riskera att få en ren stallutfodring.

Mot. 1989/90
Jo73

Regeringen har i propositionen föreslagit 100, resp. 200 och 250 milj. kr. för de kommande tre åren. Jag anser att detta är långt ifrån tillräckligt. Riksdagen bör för budgetåret 1990/91 anvisa 250 milj. kr. för att därefter komma upp till 500 milj. kr., varvid finansieringen ska ske över statsbudgeten. Summorna ter sig blygsamma om man jämför med skötselkostnaderna av Sveriges park- och grönytor som kostar drygt 2,5 miljarder kronor per år.

Regionalpolitiken

Det är nödvändigt med en sammanhållen näringspolitik för landsbygdens utveckling. I Kronobergs län är mjölkgårdarna stommen i en socialt levande landsbygd. I sammanhanget är de många deltids- och fritidsbönderna viktiga, deras köttdjur kommer i stor utsträckning från mjölkgårdarnas kor. Det är därför angeläget att det speciella regionalpolitiska stödet till kombinationsverksamhet för jordbruksföretagen räknas upp till 200 milj. kr., varav 100 milj. bör anvisas för skogs- och mellanbygderna i södra Sverige.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen ger regeringen till känna vad i motionen anförts om bibehållen och förenklad internreglering på mjölkområdet,
2. att riksdagen beslutar om stöd till landskapsvärd i enlighet med vad som anförts i motionen,
3. att riksdagen beslutar om regionalpolitiskt stöd i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 8 maj 1990

Stina Gustavsson (c)